

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoPr/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115227644
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4115227644.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: K. Y. F., T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. 1, F., zast.: (advokátska kancelária) Bartošík Šváby s.r.o., IČO: 35 929 049, so sídlom Plynárenská 7/A, Bratislava, proti žalovanému: HRIADEL, spol. s r.o., IČO: 31 444 334, so sídlom Cabajská 28/A, Nitra, zast. (advokátska kancelária), Mgr. Beáta Kartíková s.r.o., IČO: 48 214 337, so sídlom Šamorín, Gazdovský rad 2, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 18Cpr/2/2015-738 zo dňa 30. marca 2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 18Cpr/2/2015-748 zo dňa 30. apríla 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e**. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa písomne podanou žalobou zo dňa 14.09.2015 domáhal neplatnosti skončenia pracovného pomeru a to okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy vo výške jeho priemerného mesačného zárobku za obdobie od 13.8.2015 ku dňu vydania rozsudku. Žalobca dňa 4.2.2016 podal žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 15.10.2015 a náhrady mzdy vo výške jeho priemerného mesačného zárobku, pričom spor sa viedol pod sp. zn.25Cpr/1/2016. Uznesením č.k.18Cpr/2/2015-133, zo dňa 6.10.2016, súd v zmysle § 166 CSP spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Cpr/2/2015 a pod sp. zn. 25Cpr/1/2016, ktoré sú vedené pod sp. zn. 18Cpr/2/2015.

2. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie prvým rozsudkom zo dňa 1.8.2017 č.k. 18Cpr/2/2015-334 vo veci takto rozhodol:

Súd určuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobcovi dňa 5.8.2015 je neplatné.

Súd určuje, že výpoveď daná žalovaným žalobcovi dňa 15.10.2015 je neplatná.

Súd žalobu v časti o určenie, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá zamietá a určuje, že nemožno od žalovaného ako zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby žalobcu ako zamestnanca naďalej zamestnával.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 3.071,15.-eur v hrubom mesačne za obdobie od 13.08.2015 do 31.7.2016 a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Štát má právo voči žalobcovi na náhradu trov konania štátu v rozsahu 50%.

Štát má právo voči žalovanému na náhradu trov konania štát v rozsahu 50%.

3. Na základe odvolaní oboch strán sporu Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 6.6.2019 takto rozhodol: Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a výpovede potvrdzuje.

V napadnutých častiach o určení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy, o zamietnutí žaloby vo zvyšku a výrokov o náhrade trov konania strán sporu a štátu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu v týchto častiach vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. V časti zrušenia rozhodnutia vo veci odvolacím súdom následne súd prvej inštancie nariadil termín pojednávania na deň 7.11.2019, 23.1.2020, 27.2.2020, ktoré pojednávanie odročil na vyhlásenie rozsudku na deň 30.3.2020. Na pojednávanie dňa 27.2.2020 sa žalovaný nedostavil, prvoinštančný súd podľa ustanovenia § 180 CSP pojednával vec v jeho neprítomnosti. Žalobca na pojednávaní uviedol, že v rozhodnom období nebol práceneschopný, nevykonával inú prácu pre iného zamestnávateľa, bol evidovaný na úrade práce od 19.08.2015 do 23.10.2017. Spíňal podmienky pre to, aby bol evidovaný na úrade práce a potom ako bola ukončená evidencia na úrade práce, tak sa zamestnal. Uzatvoril novú pracovnú zmluvu. Počas rozhodného obdobia sa snažil nájsť si prácu. Úrad práce má vedomosť o danom spore, ony to sledujú a ako náhle sa v danej veci rozhodne, bude musieť vrátiť dávku. Poberal dávku taká aká mu prináleží, túto dávku poberal 2,3 mesiace, jej presnú výšku si nepamätal, ale nepoberal žiaden iný príjem z iného pracovného pomeru. Príjem ako taký nemal, je vlastníkom bytu, kde bývali jeho známi, ktorí mu platili nájom 200 eur, ale ako uviedol, príjem z pracovného pomeru nemal. V tomto období ani nepodnikal. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že s poukazom i na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre súdu predložil asi 120 žiadostí, prostredníctvom ktorých si žalobca hľadal prácu. Približne je to 5 žiadostí za mesiac. Žalobca vyvíjal úsilie na hľadanie práce, pričom túto prácu hľadal napr. i telefonicky. Tieto podklady však súdu nepredložil, bolo by obtiažne ich zabezpečiť, to čo súdu predložil sú iba doklady, ktoré sa podarilo vyhľadať, žalobca si intenzívne hľadal prácu, prácu si hľadal i cez zahraničné portály. Žalobca je žiteľom rodiny, mal v tom období zložitú finančnú situáciu, nebolo jeho zámerom, aby si prácu nehľadal, pretože nevedel kedy skončí súdny spor. Táto situácia bola extrémne frustrujúca nielen pre samotného žalobcu, ale aj pre jeho rodinu. V danom období mal žalobca 51 rokov, teda aj toto ovplyvňovalo jeho ďalšie pracovné zaradenie a keď aj žiadal o prácu, tak buď prišla negatívna odpoveď, alebo žiadna. Žalobca vzhľadom k tomu, že bol evidovaný na úrade práce, musel každý mesiac preukazovať úradu práce, že si prácu hľadá. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sa vyjadrili k rozhodnej dobe, stanovili netto sumu, pričom považovali za rozhodné obdobie od 13.08.2015 je to čas, keď žalobca trval na pokračovaní v zamestnaní a posledným dňom je deň právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Nitra a to z dôvodu, že bolo ustálené týmto dňom, že žalobcu nie je možné ďalej zamestnávať. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre vyčíslili aj úrok z omeškania, ktorý žiadali priznať. Žalovaný mal k dispozícii ich vyjadrenie zo dňa 23.09.2019, na pojednávaní dňa 07.11.2019 sa vyjadril, že nemá výhrady voči výške mzdy. O 4 mesiace neskôr predložil dôkazy, ktoré mali byť známe z verejných zdrojov. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že žalobca nepreukázal opodstatnenosť nároku. Doklady, ktoré boli predložené žalobcom považujú za irelevantné, ktoré nepreukazujú reálny skutkový stav. Poukázala na to, že žalobca bol členom Francúzskej správnej komory, uvedené je preukázateľné z verejných zdrojov. Žalobca predložil ponuky v počte 119 kusov. Tieto považovali za neúplné, vytrhnuté z kontextu, vystrihnuté úryvky z komunikácie, vôbec nie je zrejmé aký je výsledok komunikácií a nie je ani možné relevantne zistiť jednotlivý proces. Mala za to, že išlo iba o formálne žiadosti a ponuky a preto žalovaný dôvodne pochybuje o hodnovernosti týchto predložených dokladov. Poukázala predovšetkým na to, že po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie sa stal žalobca konateľom v 11 spoločnostiach, je to zrejmé z obchodného registra, žalobca bol jediným členom predsedom predstavenstva v spoločnosti akciovej, ktorej základné imanie bolo 25.000 eur a mala i pochybnosť v tom smere, keďže bol jediným členom, že bol vymenovaný do čestnej funkcie. Žalobca nespíňal podmienky statusu osoby zaradenej do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pretože v určitom období bol i samostatne zárobkovo činnou osobou. Poukázala na mieru nezamestnanosti v Bratislavskom kraji, ktorá bola v roku 2015 vo výške 5,3%, v roku 2016 vo výške 4,51%, v roku 2017 vo výške 3,05% a v roku 2018 vo výške 2,62%. Čiže je zrejmé že ide o klesajúcu tendenciu a podľa ich názoru žalobca mal možnosť sa zamestnať, ktorý sa aj prezentoval, že mal dlhoročné pracovné skúsenosti. Žiadala, aby súd žalobcovi náhradu mzdy nepriznal. Úrad práce a Sociálna poisťovňa nemohli vydať potvrdenie o evidencii žalobcu dňa 19.08.2015, že je evidovaný ako nezamestnaný, nakoľko v danom období bol žalobca členom predstavenstva v spoločnosti Property Care.

5. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným a opravným uznesením opravovaným) v poradí druhým rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie v veci takto rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 13.08.2015 do 21.10.2015 a od 22.10.2015 do 17.08.2017 vo výške 51.981,11 eur netto spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.149,61 eur za obdobie od 26.09.2015 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.10.2015 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.11.2015 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.12.2015 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.01.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.02.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.03.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.04.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.05.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.06.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.07.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.08.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.09.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.10.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.11.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.12.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.01.2017 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.02.2017 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.03.2017 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.04.2017 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.05.2017 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.06.2017 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.07.2017 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.154,31 eur za obdobie od 26.08.2017 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.282,37 eur za obdobie od 26.09.2017 do zaplattenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 75 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Trovy štátu znáša štát.

6. Skutkový stav veci súd prvej inštancie (s poukazom na vykonané dokazovanie špecifikované v bode 7. odôvodnenia) zistil nasledovne:

Dňa 28.4.2014 žalobca uzatvoril Pracovnú zmluvu so žalovaným, na základe ktorej vykonával pre žalovaného prácu na pozícii "vedúci veľkoobchodného oddelenia". Žalovaný sa zaoberá predajom a prenájmom poľnohospodárskych strojov, okrem toho poskytuje zákazníkovi aj servisné služby a predáva náhradné diely pre poľnohospodárske stroje. Žalobca u žalovaného pôsobil ako vedúci oddelenia veľkoobchodu, pričom jeho úlohou bola podpora predaja štyroch nosných priemyselných produktov: chladiče, chladiace systémy, sklá a akumulátory. V marci 2015 žalobcu oslovil pán Y. T. zo spoločnosti Comfort Clean s.r.o., ktorý sa zaoberá upratovacími a čistiacími prácami s tým, že plánuje založiť novú spoločnosť. Vzhľadom k tomu, že žalobca v minulosti pôsobil v oblasti správy nehnuteľností a v tejto oblasti má značné skúsenosti bola mu ponúknutá v novej spoločnosti pozícia štatutára. Žalobca písomne oznámil bývalej konateľke žalovaného dňa 9.3.2015, že má zámer pôsobiť v novej spoločnosti ako štatutár. Odpoveď nedostal. Dňa 13.6.2015 bola založená spoločnosť Property Care a.s., kde bol žalobca vymenovaný do funkcie predsedu predstavenstva. Dňa 1.8.2015 bola v spoločnosti žalovaného odvolaná konateľka K. E. C. a novou konateľkou sa stala K. K. M.. Žalobca následne osobne informoval novú konateľku o svojom pôsobení v spoločnosti Property Care a.s.. Na toto oznámenie konateľka nereagovala a ani sa nevyjadrila, či s ním súhlasí alebo nesúhlasí. Nasledujúci deň 4.8.2015 oznámila pani K. M.alobcovi, že s ním chce skončiť pracovný pomer dohodou. Ako dôvod uviedla, že žalobca nezabránil krádeži, za ktorú bol zodpovedný jeden zo zamestnancov spoločnosti. Na základe toho konateľka navrhla žalobcovi podpis dohody o skončení pracovného pomeru bez nároku na odstupné. Žalobca návrh odmietol. Žalobca požiadal o odvolanie z funkcie v spoločnosti Property Care a.s., následne bol z tejto funkcie odvolaný s poukazom na notársku zápisnicu zo dňa 19.8.2015. Dňa 5.8.2015 bolo žalobcovi dané okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods.1, písm. b) zák. práce z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny spočívajúcej v tom, že žalobca vykonával činnosť štatutára v konkurenčnej spoločnosti bez súhlasu zamestnávateľa. Žalobca dňa 13.8.2015 žalovanému doručil oznámenie o tom, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trval na

tom, aby ho žalovaný ďalej zamestnával. Žalovaný zobral späť okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 05.08.2015 a dňa 15.10.2015 bola žalobcovi daná výpoveď z organizačných dôvodov, ktorá bola doručená žalobcovi dňa 20.10.2015. Žalobca trval na ďalšom zamestnávaní zo dňa 21.10.2015, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 22.10.2015.

7. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistený skutkový stav, citované ustanovenia Zákonníka práce (zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov - § 79 ods. 1 a 2) a citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zákon č. 160/2015 Z. z. - § 255 ods. 2 a § 155 ods. 1), odôvodnil nasledovne:

V danom spore po rozhodnutí Krajského súdu v Nitre, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a výpovede a keďže odvolaním nebol napadnutý výrok súdu prvej inštancie o určení, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá (žaloba zamietnutá) a určením, že nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby žalobcu ako zamestnanca naďalej zamestnával, bol predmetom konania nárok na náhradu mzdy, úroky z omeškania, trovy konania a trovy štátu. Súd sa zaoberal tým, či žalobca mohol skutočne vykonávať prácu pre žalovaného, t.j. či mu v práci pre žalovaného nebránila práceneschopnosť alebo práca pre iného zamestnávateľa. Zároveň sa súd zaoberal rozhodným obdobím s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, keď bolo potrebné rozlíšiť obdobie týkajúce sa okamžitého skončenia pracovného pomeru a obdobie týkajúce sa výpovede. Právny zástupca žalovaného žiadal, aby súd náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov žalobcovi nepriznal. O znížení, resp. nepriznaní náhrady môže súd rozhodnúť len na základe žiadosti zamestnávateľa a žalovaný ako zamestnávateľ má dôkazné bremeno preukázať podmienky pre takéto prípadné rozhodnutie. Podľa ustálenej judikatúry základným hľadiskom pri rozhodovaní súdu o tom, že na žiadosť zamestnávateľa zníži, poprípade neprizná zamestnancovi náhradu mzdy za dobu presahujúcu dvanásť mesiacov (§ 79 ods. 2 Zákonníka práce), je skutočnosť, či zamestnanec bol po neplatnom rozviazaní pracovného pomeru zamestnaný u iného zamestnávateľa, poprípade či sa do práce nezapojil z vážneho dôvodu. Významné pri tom je predovšetkým to, či sa zamestnanec zapojil alebo mohol zapojiť do práce v mieste dojednanom pracovnou zmluvou, ktoré je z hľadiska daného účelu možno považovať za rovnocenné miestu dohodnutému pre výkon práce alebo v mieste, ktoré je možné z hľadiska daného účelu považovať pre zamestnanca za výhodnejšie. Rovnako musí byť brané do úvahy aj to či sa aktívne i sám podieľal na hľadaní si zamestnania. Žalobca predložil dôkazy, z ktorých vyplýva, že sa snažil nájsť si prácu, nepracoval pre iného zamestnávateľa a vo výkone práce mu nebránila závažná prekážka. Súdu okrem iného predložil i potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 10.11.2017, z ktorého vyplýva, že žalobca bol evidovaný na Úrade práce od 19.08.2015 do 23.10.2017, žalobca teda spĺňal podmienky zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie, a v prípade ak by bol zamestnaný, alebo by pracoval na prípadnú dohodu, tak by nemohol byť evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nemohol byť ani súčasne práceneschopný. Žalobca musel preukazovať i úradu práce, keďže bol evidovaný, že si prácu hľadá. Zároveň predložil potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 24.07.2019, z ktorého vyplýva, že žalobca nebol v dňoch od 19.08.2015 do 23.10.2017 evidovaný v registri poistencov a sporiteľov starobného Dôchodkového sporenia vedenom Sociálnou poisťovňou. Súd mal za to, že predmetné listiny boli vydané príslušnými orgánmi, súd ich považoval za dostatočné a relevantné, nebola preukázaná vážna pochybnosť o ich pravosti tak ako tvrdil žalovaný a preto nebolo dôvodné vykonávať opätovný dopyt na dané orgány. Žalovaný v spore nepreukázal, že boli splnené podmienky pre zníženie, resp. nepriznanie náhrady mzdy, neboli tvrdené a preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by predstavovali prekážku vo výkone práce žalobcu pre žalovaného v rozhodnom období a žiadne takéto prekážky počas konania nevyšli najavo. Žalovaný nerozporoval, že by žalobca nemohol pre žalovaného vykonávať prácu v rozhodnom období a doklady, ktoré boli predložené následne právnym zástupcom žalovaného sú údajmi, ktoré vyplývajú z verejných zdrojov a nič nebránilo právnemu zástupcovi žalovaného, aby tieto podklady predložil skôr. Žalovaný ohľadom neaktivity žalobcu pri hľadaní si práce neprodukoval žiadne iné dôkazy. V spore nebolo preukázané, že by žalobca mal príjem z iného pracovného pomeru, že by v rozhodnom období podnikal. Skutočnosť, že časť rozhodného obdobia od 13.08.2015 do 19.08.2015 bol žalobca na pozícii predsedu predstavenstva spoločnosti Property Care a.s. nemožno považovať za prekážku vo výkone práce pre žalovaného. Žalobca bol za predsedu predstavenstva Property Care a.s. zvolený 13.06.2015, t.j. ešte počas výkonu práce pre žalovaného a voľba za čestného predsedu spoločnosti Property Care a.s. neobmedzila žalobcovi vo výkone práce pre žalovaného (potvrdené i svedkom Y. T.). V konaní nebolo preukázané, že by žalobca vlastnou vinou zanedbal možnosť zariadiť si (zamestnať sa) a tak aspoň sčasti nahradiť ušlý príjem, aby neutrpel ujmu. Žalobca ako súd uviedol dopytoval prípadných potencionálnych zamestnávateľov, sledoval ponuky na prácu,

na ktoré i reagoval, a súd mal za to, že to neboli žiadosti a ponuky iba o formálneho charakteru, nakoľko išlo podľa názoru súdu aj o pozície, ktoré zodpovedali kvalifikácii žalobcu na trhu práce. Ak by žalobca vykonával inú samostatne zárobkovú činnosť, musel by byť zaradený do registra poistencov a sporiteľov starobného Dôchodkového sporenia, čo preukázané nebolo. Súd poukazuje, že dôvodom na zníženie, príp. nepriznanie náhrady mzdy nie je teda ani skutočnosť, že po určitú dobu žalobca poberal podporu v nezamestnanosti, príp. dávku v hmotnej núdzi, pretože ide o dávky sociálneho charakteru, ktoré nemožno považovať za náhradu mzdy. Po doplnenom dokazovaní mal súd za to, že nebolo dôvodné znížiť náhradu mzdy pre žalobcu, na ktorú žalobcovi vznikol nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru. Súd rozlíšil obdobie týkajúce sa okamžitého skončenia pracovného pomeru a obdobie týkajúce sa výpovede. Súd určil, že žalobcovi patrí nárok na náhradu mzdy za obdobie od 13.08.2015, keď bolo preukázané, že žalobca dňa 13.08.2015 oznámil žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Dňa 20.10.2015 bola žalobcovi doručená výpoveď, bolo rozhodnuté, že je neplatná, a preto nespôsobilá platné skončenie pracovného pomeru žalobcu. Doba pre náhradu mzdy začatá dňa 13.08.2015 neprerušene plynula ďalej až do 17.08.2017. Žalobcovi teda patrí náhrada mzdy za obdobie od 13.08.2015 do 21.10.2015. Po doručení výpovede z pracovného pomeru žalobcovi, na ktorú žalobca reagoval námietkou neplatnosti a oznámením, že trvá na ďalšom pokračovaní v zamestnávaní (bolo doručené žalovanému dňa 22.10.2015), súd určil ďalšie rozhodné obdobie od 22.10.2015 do 17.08.2017 (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v časti určenia, že nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby žalobcu ako zamestnanca naďalej zamestnával, keď bolo medzi stranami nesporné, že pracovný pomer skončil týmto dňom). S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre súd žalobcovi priznal náhradu mzdy "v netto" výške ako bola vyčíslená žalobcom, pričom žalovaný výpočet žalobcom nenamietol. Súd v tomto smere poukazuje na výpočet mzdy žalobcom s ktorým sa stotožnil. Výška náhrady mzdy za mesiac brutto nebola medzi stranami sporu sporná, a preto celková suma náhrady mzdy brutto za rozhodné obdobie od 13.08.2015 do 21.10.2015 a od 22.10.2015 do 17.08.2017 je 1.783,25 eur (13.08. 2015-31.08.2015) + 3.071,15 eur (01.09.2015 - 30.09.2015) + 2.080,45 eur (1.10.2015 -01.10.2015) + 990,70 eur (22.10.2015 - 31.10.2015) + 6.142,30 eur (1.11.2015 - 31.12.2015) + 36.853,80 eur (01.01.2016 - 31.12.2016) + 21.498,05 eur (01.01. 2017 - 31.7.2017) + 1.684,17 eur (01.08. 2017 - 17.08.2017) predstavuje sumu 74.103,87 eur. Pri výpočte preddavkov na zdravotné poistenie žalobca vychádzal zo znenia § 13 ods. 17 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v platnom znení. Pri zúčtovaní náhrady mzdy bol vymeriavací základ v celkovej výške 74.103,87 eur a vymeriavací základ pre preddavok na zdravotné poistenie vo výške 74.103,87 eur. Pri výpočte odvodov do Sociálnej poisťovne žalobca vychádzal zo znenia § 139a v spojení s § 139b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení. V poslednom roku trvania pracovného pomeru žalobcu u žalovaného, t.j. v roku 2015, bol žalobca vedený v registri poistencov a sporiteľov dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne od januára 2015 do augusta 2015 (vrátane). Vymeriavacím základom pre odvody do Sociálnej poisťovne za uvedené obdobie trvania poistenia od januára 2015 do augusta 2015 (vrátane) bola suma 9.262,98 eur mesačne. Teda z výpočtu žalobcu vyplýva, že "brutto" suma náhrady mzdy za rozhodné obdobie predstavuje sumu 74.103,87 eur, z ktorej bude žalovaný povinný odvieť dane a odvody a "netto" suma náhrady mzdy predstavuje sumu 51.981,11 eur. Mesačná netto suma náhrady mzdy je vo výške 3.071,15 eur - 122,87 eur (4% na zdravotné poistenie - 42,99 eur) - 42,99 eur (1,4% na nemocenské poistenie) - 122,84 eur (4% na starobné poistenie) - 92,13 eur (3% na invalidné poistenie) - 30,71 eur (1% poistenie v nezamestnanosti) - 505,33 eur (19% daň z príjmu) a potom výška mzdy mesačne predstavuje sumu 2.154,31 eur, ktorú súd žalobcovi priznal za obdobie od 13.08.2015 do 17.08.2017. Žalobca sa domáhal i zaplata úrokov z omeškania, súd s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre žalobcovi priznal i úroky z omeškania a to odo dňa splatnosti mzdy za jednotlivé mesiace tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia (rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III.ÚS 460/2007, zo dňa 04.07.2017). Žalobca bol v spore úspešný v časti určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným je neplatné, v časti určenia, že výpoveď daná žalovaným žalobcovi dňa 15.10.2015 je neplatná a v časti nároku na náhradu mzdy a bol neúspešný v časti určenia, že pracovný pomer u žalobcu u žalovaného naďalej trvá. Súd má za to, že žalobca nebol úspešný v plnom rozsahu a s poukazom na uplatnené nároky bol žalobca úspešný v rozsahu 75%. O výške trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V predmetnom spore vznikli štátu trovy spočívajúce vo vyplatenom tlmočnom, keďže bolo potrebné vykonať výsluch svedka, ktorý je maďarskej národnosti a preto súd v súlade s ust. § 155 ods.2 CSP súd rozhodol, že tieto trovy znáša štát (súd aplikoval dané ustanovenie analogicky i v prípade výsluchu svedka).

8. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v plnom rozsahu napadol len žalovaný domáhajúci sa jeho zmeny (a zamietnutia žaloby) a to z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) CSP. S poukazom na priebeh konania v spore považuje napadnutý rozsudok za nedôvodný a nesprávny, keď pochybenie súdu prvej inštancie vidí v nesprávnom procesnom postupe, v nevykonaní navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, v nesprávnych skutkových zisteniach súdu a v nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávnosť procesného postupu spočíva v tom, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 27.2.2020 vyhlásil dokazovanie za skončené, keď následne dostal zrušenie termínu pojednávania zo dňa 16.3.2020 na deň 30.3.2020, kedy sa konalo pojednávanie bez prítomnosti účastníkov a opätovne bolo dokazovanie vyhlásené za skončené,

9. Uvedený postup považuje za máľúci a nesprávny, keď pokiaľ by vedel o tom, že sa bude dňa 30.3.2020 konať pojednávanie, určite by sa dostavil a to už aj s prihliadnutím na dva krát vyhlásené ukončenie dokazovania. Okrem toho súd počas celého konania zdôrazňoval zásadu koncentrácie konania a z uvedeného dôvodu nevykonával dôkazy ním navrhnuté, čo s poukazom na § 470 ods. 2 CSP je možné ustáliť za nesprávny procesný postup súdu jemu znemožňujúci uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Čo sa týka nevykonania navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie v bode 7 rozsudku uvádza, ako dokazovanie doplnil, avšak uvedené dôkazy boli už predložené v rámci konania na prvom stupni a nejedná sa teda o nové dôkazy, ako to súd uvádza. Čo sa týka ním navrhnutých dôkazov, tieto súd relevantne nevyhodnotil a nevykonával, nevyžiadal si od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny resp. Sociálnej poisťovne za účelom preukázania statusu žalobcu označené potvrdenia a rovnako neuviedol, z akých dôvodov navrhnuté dôkazy nevykonával, keď sa nejedná o údaje, ktoré by mal k dispozícii. Okrem toho súd nevykonával ani ďalšie dôkazy ním navrhované a to listiny o preukázaní aktívnej činnosti žalobcu vo Francúzsko-slovenskej obchodnej komore, referencie na osobu žalobcu, životopis žalobcu, výpisy z Obchodného registra spoločností, v ktorých žalobca zastával funkciu štatutára, na základe čoho má za to, že prvoinštančný súd nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Čo sa týka nesprávnych skutkových zistení súdu sa nestotožňuje s názorom prvoinštančného súdu o tom, že žalobcom označené a predložené listiny boli vydané príslušnými orgánmi a že sú dostatočné a relevantné. Nie je z nich zrejmé, aký pracovník potvrdenie vydal a akú funkciu zastával na úrade, keď rovnako pečiatka úradu je nečitateľná a teda všetky tieto skutočnosti vzbudzujú pochybnosti o relevantnosti predložených potvrdení. Súd sa počas dokazovania oboznámil s notárskou zápisnicou zo dňa 19.8.2015, ktorou bol žalobca odvolaný z funkcie predsedu predstavenstva spoločnosti Property Care a.s. a tiež z výpisom z obchodného registra na uvedenú spoločnosť, na základe čoho je preukázané, že dňa 19.8.2015 bol žalobca stále predsedom predstavenstva tejto spoločnosti a preto ním predložené potvrdenia nie sú spôsobilé deklarovať tú skutočnosť, že od 19.8.2015 bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, keďže uvedený dátum spadá do vymedzeného rozhodného obdobia. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia, v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti má za to, že podmienkou priznania nároku na náhradu mzdy je preukázanie skutočnosti, že žalobca mohol a chcel pracovať, avšak uvedené v súlade s týmto ustanovením nebolo.

10. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Tvrdenia žalovaného sú účelové a vychádzajú z formalistickej aplikácie ustanovení Civilného sporového poriadku. Žalovaný na pojednávaní dňa 27.2.2020 predniesol záverečnú reč a následne deklaroval, že nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, keď ani v odvolaní netvrdí a nepreukazuje žiadne nové skutočnosti oproti jeho tvrdeniam v záverečnej reči. V tomto kontexte je celkom zrejmé, že pojednávanie dňa 30.3.2020 vykonané za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci bez prítomnosti oboch strán sporu v dôsledku preventívnych opatrení nemohlo žalovanému odňať možnosť konať pred súdom, keď navyše upriamuje pozornosť odvolacieho súdu na pojednávanie dňa 7.11.2019, kedy žalovaný sa vyjadril, že námietky proti vyčísleniu náhrady mzdy nemá, teda už na základe tejto zhody bolo možné spor ukončiť; teda tvrdenie žalovaného, že mu bolo následne znemožnené procesné konanie je neopodstatnené, keď žalovaný ani neuviedol, akým spôsobom malo byť do jeho procesných práv zasiahnuté, keďže len odcitoval znenie § 470 ods. 2 CSP. V tomto prípade mal žalovaný po vrátení veci na súd prvej inštancie po rozhodnutí odvolacieho súdu niekoľko možností predkladať dôkazy a tvrdenia, pričom tieto možnosti riadne nevyužil, jeho tvrdenia boli iba všeobecné a až v záverečnej veci prekvapivo predložil úplne prvý krát v konaní tvrdenia o jeho fundovanosti a činnosti pre francúzsko-slovenskú komoru a pre označené obchodné spoločnosti, keď k novouvedeným tvrdeniam a dokladom nešpecifikoval, čo nimi sleduje a z ich povahy vyplynulo, že ich mohol predložiť skôr a procesný postup súdu mu v tom nebránil. Má preto za to, že žalovaný v odvolaní nesprávne aplikuje § 470 ods. 2, keď toto ustanovenie nechráni špekulatívne predkladanie tvrdení a dôkazov v záverečnej reči.

Že súd prvej inštancie nevykonával dôkaz v podobe potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a Sociálnej poisťovne ohľadom jeho statusu ako nezamestnaného je v rozpore so skutočnosťou, uvedené potvrdenia predložil spolu s vyjadrením zo dňa 23.9.2019, keď na najbližšom pojednávaní sa žalovaný k nim nevyjadril a až v záverečnej reči spochybnil ich pravosť, pričom prvoinštančný súd sa s jeho námietkami k pravosti potvrdení riadne vysporiadal v odseku 14, teda dôkazy boli riadne vykonané a vyhodnotené. Čo sa týka výčitky nevykonania dôkazov predložených v rámci záverečnej reči poukazuje na to, že predmetom záverečnej reči má byť len zhrnutie návrhov a vyjadrení k už vykonanému dokazovaniu a právnej stránke veci a preto má za to, že prvoinštančný súd správne postupoval, keď po prednesení záverečných rečí už nepokračoval v dokazovaní o špekuláciách žalovaného, ktoré ani nemohli vyvrátiť zistenie rozhodujúcich skutočností o tom, že on bol v rozhodnom období nezamestnaným napriek snahe nájsť si prácu a preto pre žalovaného pracovať mohol. Výčitka k tomu, že v konaní absentovalo samostatné uznesenie súdu, v ktorom by súd ustálil, ktoré dôkazy pripustí a ktoré nevykoná nemá oporu v právnych predpisoch a je účelové, keď žalovaný neprekladal žiadne dôkazy a jediný argument spochybňujúci jeho nárok na náhradu mzdy bol argument o potrebe zníženia sumy náhrady mzdy o dávku v nezamestnanosti. Civilný sporový poriadok nestanovuje povinnosť súdu vydať samostatné uznesenie o tom, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie, súd len oboznamuje účastníkov o smerovaní dokazovania v zmysle § 185 ods. 1 CSP a okrem toho nemohol účastníkov vopred oboznámiť o tom, či vykoná dôkazy predložené žalovaným až v úplnom závere súdneho procesu v rámci záverečnej reči. K namietanému nesprávnemu skutkovému zisteniu súdu poukazuje na to, že ku dňu 19.8.2015 ešte zastával funkciu člena predstavenstva spoločnosti Property Care a.s., poukazuje na to, že toto je v rozpore so skutočnosťou, keďže podľa výpisu z obchodného registra mu funkcia skončila dňa 19.8.2015, teda v tento deň už netrvala. Spochybnenie pravosti ním predložených potvrdení nemalo silu vyvrátiť dôkaz o tom, že pre žalovaného v rozhodnom období pracovať mohol, s čím sa súd (ohľadom námietok žalovaného) vysporiadal v odseku 14 a 15, keď zdôraznil, že jeho funkcia v tejto spoločnosti prebiehala už počas trvania jeho pracovného pomeru pred neplatnými skončeniami. Pre úplnosť uvádza, že žalovaný v odvolaní v nadväznosti na argumenty vznesené v záverečnej reči namieta len jeden deň rozhodného obdobia - 19.8.2015, avšak napriek tomu, že zvyšok obdobia vôbec nenamieta, je za to, aby mu náhrada mzdy nebola vôbec priznaná, čo len potvrdzuje jeho účelové konanie v snahe oddialiť právoplatnosť rozhodnutia vo veci.

11. Žalovaný sa už k podanému vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadroval.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaného (proti celému rozsudku) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne, pričom súčasne v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keď o výške náhrady trov konania bude konať a rozhodovať následne súd prvej inštancie.

13. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia tvoriaceho s rozhodnutím s rozhodnutím súdu prvej inštancie jeden celok obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď na zdôraznenie jeho správnosti s ohľadom na odvolacie dôvody uvádza nasledovné. Čo sa týka vytýkaného procesného pochybenia prvoinštančného súdu dňa 30.3.2020, keďže prvoinštančný súd nevykonával dokazovanie iné ako dňa 27.2.2020 (v podstate nevykonával žiadne dokazovanie), nemohlo dôjsť k porušeniu procesného práva strán sporu v takej miere, že by došlo (i) k porušeniu práva na spravodlivý proces. Čo sa týka nevykonania žalovaným navrhnutých dôkazov (až v záverečnej reči po už jednom predchádzajúcom zrušení rozsudku a pojednávaniach), tieto dôkazy jednak žalovaný mohol a mal predložiť už v predchádzajúcom priebehu sporu, pričom sa netýkajú predmetného obdobia (výpisy z obchodného registra na žalobcu z roku 2019) a nespochybňujú správnosť prvoinštančným súdom prijatých skutkových a právnych záverov, keď nepreukazujú príjem žalobcu za jeho činnosť vo Francúzsko-slovenskej obchodnej komore alebo v spoločnosti Property Care a.s. za august 2015. Čo sa týka nesprávnych skutkových zistení prvoinštančným súdom ohľadom žalobcom predložených potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a Sociálnej poisťovne, vychádzajúc zo zásady správnosti a zákonnosti konania týchto správnych orgánov nemal ani odvolací súd o nich žiadne pochybnosti a teda „nestotožnenie“ sa žalovaného s nimi (v záverečnej reči a v odvolaní) nepovažoval za právne významné. Uvedené platí obdobne aj k námietke nesprávneho právneho posúdenia veci ohľadom zaradenia žalobcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie a činnosti Sociálnej poisťovne, keď navyše s ohľadom na ustanovenie § 194 ods. 2 CSP nemohol naň súd neprihliadnuť. Keď potom nominálne vyčíslenie nároku žalobcu za predmetné obdobie žalovaným

rozporované nebolo, keď k zníženiu nároku žalobcu na náhradu mzdy došlo v podstate už v dôsledku tretieho výroku prvého rozsudku súdu prvej inštancie z 1.8.2017 (žalobcom odvolaním nenapadnutom) znamenajúcim ukončenie pracovného pomeru žalobcu u žalovaného a keď krátenie náhrady mzdy zamestnancovi nemôže byť aplikované spôsobom negujúcim poskytnutie mu ochrany proti protiprávne konajúcemu zamestnávateľovi mal odvolací súd za to, že napadnutý rozsudok je vecne správny, zákonný a spravodlivý.

14. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov odvolací súd pomerom hlasov 3:0 rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).